

Àngel Guimerà, «La trepitjadora», Poesies, edició de Blanca Llum Vidal a Poesia completa.

Trepitjadora vas ser del pare
per la collita de l'any passat:
la vrema aquella qui sap ont para;
mes a tu, Rosa, te veig encara
salta que salta sobre el reixat.

La portadora de malvasia,
la rastellada de macabeus
sols de passar-hi tota es fonia;
i tu em miraves, i jo em delia
de no trobar-me sota tos peus.

Que al cor m'entraves penjant la trena,
fresca de llavis, l'ull esqueixat,
mal encoberta de pits i esquena,
roja de braços, alta i morena
com nostra Verge de Montserrat.

Per ço quan miro tanta cepada
que ja rosseja sense cap dany,
i diu lo pare, ma ben aimada,
«si el vent no ens porta la pedregada
mai cap collita com la d'enguany»,

Jo, recordant-me de ta hermosura
que tot m'omplia de grat plaer,
dic a la vinya que ja madura:
mai en la terra, per ma ventura,
com la collita de l'any darrer!